

El problema de les vaques boges

Com si fos una norma habitual de cada any, aquest ha esclatat amb la problemàtica de les vaques boges. L'origen del mal és Anglaterra, com no podia ser d'una altra manera. Segons sembla, l'adulteració del menjar els hi ha provocat trastorns mentals, és a dir, han enfollit. Diem, segons sembla, perquè a l'hora d' elegir el mòbil, qualsevol cosa és bona. Això ha provocat diversos focus endèmics i fins i tot la mort d'éssers humans.

És el menjar l'origen del mal? Oficialment sí, però hi ha dubtes al respecte. No és la primera vegada que la societat es veu afectada per diferents brots endèmics. Tots recordaran els efectes de l'oli de colza. Fa uns quants anys hom va dir que la beguda refrescant TAB provocava càncer. També s'ha dit coses de l'oli de soja, del sucre, la maionesa ... Sembla com si hi hagués algú interessat en què un producte sigui més consumit que un altre. Les persones infectades per les «vaques boges» van menjar carn en males condicions? Hom creu que la casualitat ha fet que aquest animal sigui el focus infecció, però res més.

Les conseqüències pel sector ramader han estat desastroses. Els nostres veïns anglesos han exportat la por arreu, fins i tot a Catalunya. Els grangers catalans dedicats a la cria de vaques i vedells, han vist mermada la venda d'aquest tipus de carn. Les pèrdues econòmiques són increïbles. De continuar així les coses, molts d'ells es replantejaran el futur. Hem de dir, amb honor a la veritat, que a Catalunya no hi ha cap problema. La salut dels nostres animals és bona. La carn de vedella catalana és una de les millors de tot l'Estat. Malgrat la campanya de sensibilització vers els productes autòctons, la gent ja no la compra. Hom ara prefereix consumir conill, pollastre o qualsevol altre tipus de carn. No hi ha mal que per bé no vingui. Els productors de tots aquests altres animals han fet l'agost. Entre tots tenim que treure la por del cos a la gent, i dir: "la carn de vedella que hom pot trobar a qualsevol botiga catalana és de qualitat".

Per salvaguardar tot això, s' estan posant de moda arreu les granges ecològiques. Amb elles hom vol con-

trarrestar les artificials. És una solució? Hom pensa que sí. També pot ser-ho la carn d'estruç. Els animals criats ecològicament no ens provocaran, a priori, malalties rares. Ara bé, estem preparats per menjar animals tan purs? Possiblement el nostre cos està tan acostumat a tota classe d' hormones artificials o sintètiques i productes químics, que no sintetitzarem prou bé un animal tan sa.

De totes maneres hem de lluitar tots plegats per aconseguir menjar dins unes mesures sanitàries adients, sense patir cap tipus d'intoxicació. També hem de prendre consciència que som éssers humans independents. Tenim que aprendre a conviure dins les nostres normes habituals de conducta. No ens hem de deixar influir per manipulacions econòmiques de tercers. Si ahir vàrem menjar carn de vedella i no ens va passar res, per què avui no ho fem? Tots ens hauríem de fer una pregunta: Fins a quin punt estem manipulats per terceres persones?

Cèsar Alcalá

El perquè de la Festa Major

Els Sants màrtirs de la Roca

Gràcies a unes notes escrites pel Sr. Balvey, farmacèutic, i benemèrit compilador de coses antigues de la Vila de Cardedeu, s'ha pogut sapiguer l'origen de la Festa Major d'estiu.

Ho transcrivim pel seu interès:

"A un benemèrit patrici, honra de la ciència, al distingit metge i catedràtic que fou de la Universitat de Barcelona, el Dr. Jaume Solà, deu el poble de La Roca, la possessió entre sos més animats tresors, de les venerables relíquies dels grans Màrtirs de Jesucrist: Sant Donat Bisbe de Arezzo i Santa Fausta verge, coneguts vulgarment amb el sobrenom de Sants Màrtirs de la Roca, i aseverada sa lilegitimitat per les corresponents autèntiques. Ditas preciosas relíquies que van incloses dintre una bonica urna daurada i elegantment construïda, se veneran tot l'any en l'altar de Nostra Senyora de Gràcia i sols en el segon dia de la Festa Major, que és el destinat a tributar homenatge i lloança a dits preclars defensors de la Fe, son

trasladades a la pública veneració dels fidels.

Des de temps inmemorial poseïan ditas relíquies els frares de S. Agustí de Roma, i que l'any 1695 Fra Pere Lambert, Superior de dita Ordre entregà solament las mateixas al Pare General de la Companyia de Jesús de Barcelona que era el P. Manuel Segarra, qui volent donar una gran prova de aprecí a l' il.lustre metge Dr. Jaume Solà, per sa molta religiositat i heroica abnegació demostrada en les terribles epidèmies que aleshores flagellaren a la comptal ciutat, li feu generosa entrega de tan preuades relíquies. Gran fou el reconeixament del metge catòlic qui considerant-se poc per a conservar tan ric llegat, cregué que ab rés podria honrar millor a sa població nadiua que fent-li donació del hermós present, per lo que a l'any 1705 foren triomfalment rebudes en La Roca, fent-se tot seguit càrrec el Sr. Rector i Obres de la Parròquia.

No cal dir l'entusiasme i fervor amb que els fidels d'aquesta parròquia reberen tan valiosas joias, celebrant-se ab aital motiu grans festes a les que assistí el Sr. Bisbe de Barcelona, que

s'hostatjava en el senyorial castell i quedant-se proclamats per unanimitat dits Sants, com a Compatrons d'aquesta parròquia. Aital és el fonament de la gran festa que a sa honra se celebrava tots els anys, festa verament religiosa a la que acudien formant tradicional i piadós aplec tots els veïns dels pobles de l'entorn.

La maltempada de l'any 1936 va destruir les relíquies, no així l'urna on estaven permanentment exposades o guardades en l'altar de la Mare de Déu de Gràcia. És de forma rectangular en fusta tallada i daurada ab gran finor. A l'interior hi havia el reliquiari com sostingut per dos figures d'àngels.

La solemnitat de la Festa Major d'Estiu, que s'augmentava amb el trasllat processional i manifestació de les valioses relíquies a l'Altar Major, ha desaparegut. Solament els goigs en lletra impresa són el record d'una època i d'una gesta heròica d'un fill il.lustre de La Roca.

*Vostres relíquies venera
i en sos treballs les invoca
la Comarca de La Roca,
que en obsequiar-vos se esmera"*